UUTISET

Suomen on kuljettava teknologian kärjessä eikä säätelytalouden takapajulana. **MTK:N PUHEENJOHTAJA JUHA MARTTILA**

PÄIVÄN PUNKTI

Vihreä linja

Vihreät piti puoluekokouksensa. Vihreiden kokouksesta on sanottu, että se on ainoa puoluekokous, jossa sekä osanottajilla että lehdistöllä on ikävää.

Vanhoja vihreitä on kahta laatua, entisiä liberaaleja ja entisiä taistolaiskommunisteja. Liberaalien ikoni on Osmo Soininvaara, laskutaitoinen mies. Taistolaishaaran tunnetuin hahmo on Satu Hassi, vähintään yhtä laskutaitoinen nainen.

Kolmas sukuhaara menee Heidi Hautalaan ja Pekka Haavistoon. Heidän perillisiään lienevät nykyiset cityvihreät.

Vihreillä on korkea kannatus varsinkin yliopistoväen keskuudessa. Cityvihreän prototyyppi on akateeminen nainen, joka on toimittaja, suunnittelija tai ympäristöhallinnon virkamies.

Cityvihreä asuu kerrostalossa, harrastaa joogaa ja valittaa naapuriasunnon melusta. Hän on huolestunut maaseudun ammoniakkipäästöistä ja haluaa suojella uhanalaisia susia, joita on ehdottomasti liian vähän. Lastensa Janipetterin ja Piacecilian opettajaa hän tervehtii viesteillä, joissa muistuttaa, että hänen lapsilleen ei saa opettaa suvivirttä.

Siskojen tofuillassa cityvihreä tarjoaa itujen ja porkkanaraasteen painikkeeksi eteläamerikkalaista valkoviiniä, jossa on ehdottomasti eko-merkki.

Vihreillä on myös maaseuturyhmä, jonka ääni on kuitenkin pelkkää piperrystä asvalttivihreiden turboahtimen rinnalla. Poikkeavuudetkin kuitenkin sallitaan, sillä vihreät on suvaitsevainen puolue. Kaikki suvaitsevat samoinajattelevia. Toisinajattelijoiden kanssa on paljon vaikeampaa.

Vihreät on nykyisin johtava pakko- ja byrokratiapuolue. Kaikki asiat pitää säädellä ja säätelyn turvaksi on rakennettava uutta byrokratiaa. Lakeja voidaan höllentää vain huume- ja alkoholipolitiikassa.

Verot eivät vihreitä huoleta, sillä rahaa saa aina lainaksi ja verottamalla turvetta.

Vihreiden politiikan ydin on energiapolitiikassa. Vihreät vastustaa ydinvoimaa, vesivoimaa, turvetta, öljyä ja hiiltä. Vain verovaroilla pyörivä tuulivoima hyväksytään.

Hallituksessa vihreät on sekä sitonut että ei-sitonut kohtalonsa ydinvoimaan. Jotkut haluaisivat lähteä hallituksesta, mutta vanhat viisaat kuten Osmo Soininvaara kehottavat pysymään mukana.

Soininvaara tuli myös lausahtaneeksi puoluekokouksessa arvion, jota kukaan muu ei ole uskaltanut sanoa: Kataisen hallitus on Suomen historian huonoin hallitus.

Siitä kunniasta osa kuuluu vihreille.

LAURI KONTRO on Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja.

lauri.kontro@maaseuduntulevaisuus.fi

Risikko alentaisi työn verotusta

Kokoomuksen puheenjohtajaksi ja samalla pääministeriksi pyrkivä sosiaali- ja terveysministeri **Paula Risikko** lisäisi työpaikkoja ja alentaisi työn verotusta.

”Työn ja työpaikkojen tekemisen pitää olla kannattavaa. Tämä on sekä sääntely-, sopimus- että verotuskysymys.”

Kesän minihallitusneuvotteluista Risikko ei halua ”teatteria”, vaan aitoa keskustelua Suomen tilanteesta ja sopimuksen uudesta kasvupaketista.

Ehdokas esitteli linjauksiaan perjantaina Helsingissä.

”Minun ei pitänyt lähteä politiikkaan ja lähdin vasta keskiiällä, tehdäkseni ihmisille parempaa elämää. Valitsin kokoomuksen, koska se antaa ihmiselle ongen, ei vain kalaa.”

Puheenjohtajana Risikko haluaa yhtenäistää puoluetta ja kannustaa kenttää. Kannattajat kehuivat hänen empaattisuuttaan ja kokemusta oikeista töistä.

EIJA MANSIKKAMÄKI

Suomen bussiliikenne menee kokonaan uusiksi

Maaseudun linja-autovuoroja karsitaan entistä enemmän tänä kesänä. Vielä ei edes tiedetä, mitkä bussit kulkevat syksyllä.

Ensi kuussa kolmisensataa bussivuoroa loppuu, uusia reittejä avautuu kilpailulle ja hintoja muutetaan. EU-asetus pisti Suomen bussiliikenteen uusiksi.

Rajuimmat lakkautukset osuvat Itä-Suomeen. Pohjois-Savon, Etelä-Savon ja Pohjois-Karjalan elykeskusten alueilla loppuu noin 200 vuoroa. Ajamatta jää vuodessa 2,2 miljoonaa kilometriä.

Kaakkois-Suomessa loppuu useita kymmeniä maaseudun vuoroja, karkean arvion mukaan noin 70. Muualla Suomessa vähennykset ovat maltillisempia ja puhutaan yksittäisistä vuoroista.

Joukkoliikenteen uudistus on merkittävin vuosikymmeniin. Uusi laki asettaa ehtoja kilpailutukselle ja suitsii markkinalähtöisen liikenteen tukemista verorahoin.

Linja-autoliikenteen toimitusjohtajan **Mika Mäkilän** mukaan liika byrokratia ja vähäiset määrärahat tekevät liikenteen järjestämisestä hankalaa ja sekavaa. Etenkin maaseudulla on vaikeuksia.

”Nyt eletään kesäkuun alkua, eikä tiedetä, tuleeko linja-auto elokuussa”, Mäkilä ihmettelee.

”Hölmöimmillään se on sitä, että reitillä saattaa olla kolme erilaista vuoroa – siirtymäkauden liikennettä, markkinalähtöistä ja täysin valtion järjestämää – ja näissä liput eivät kelpaa keskenään. Aamulla ei välttämättä tiedä, pääseekö iltapäivävuorolla takaisin samalla lipulla.”

Alueellisesti eri vaikutukset

Liikenne- ja viestintäministeriön päällikkö **Tero Jokilehto** huomauttaa, ettei tilanne ole valtakunnallisesti synkkä. Osassa alueita hinnat putoavat ja palvelu paranee. Alueen maaseutumaisuus tai kaupunkimaisuus ei ole hänen mukaansa ratkaiseva tekijä.

”Eri alueilla muutokset ovat todella eri tyyppisiä.”

Mäkilä kuitenkin arvioi, että ongelmia ei juuri ole isoissa kaupungeissa, joissa lipputulot mahdollistavat liikenteen.

”Huolestuttavaa on, että kaupunkiseutujen ulkopuolelle ei ole saatu järkevää hallinnollista mallia, jolla rakennettaisiin toimiva joukkoliikenne.”

Liikenne- ja viestintäministeriössä toimivaa järjestelmää puuhataan kiireellä. Käynnissä on henkilöliikenteen kokonaisuudistus, jossa etsitään EU-tason sääntelyyn ratkaisuja. Niitä ei vielä ole, vaikka bussiliikenne mullistuu kuun vaihteessa.

”Liian paljon tapahtuu yhtä aikaa”, Jokilehto kommentoi.

Joukkoliikenteen järjestämiseen vaikuttaa hänen mukaansa myös muu lainsäädäntö, kuten uudet sote-alueet.

Väheneminen jatkuu

Elykeskuksissa valitellaan määrärahojen niukkuutta. EU-asetus ei ole suurin ongelma, vaan hiljaisia vuoroja on jouduttu karsimaan jo vuosia.

”Lakkautukset eivät välttämättä johdu muutoksesta, vaan siitä, että määrärahat ovat supistuneet”, joukkoliikenneasiantuntija **Pertti Postinen** Varsinais-Suomen ely-keskuksesta toteaa.

Postisen mukaan maaseutuliikenteeseen pitää kehittää jotain uutta, kuten kutsuliikennettä.

”Jos koululaisten lisäksi ei liiku juurikaan ketään muuta, bussiliikenteeseen perustuva järjestelmä on pikkaisen vanhanaikainen.”

EMILIA LAVONEN

FAKTAT

Uusia sääntöjä kilpailutukseen

EU:n palvelusopimusasetus ei salli vanhaa linjaliikennelupien mallia. Unioni haluaa julkisesti tuetun ja markkinalähtöisen liikenteen erilleen.

Uudistukset käynnistyivät vuonna 2009, kun joukkoliikennelaki uusittiin. Siirtymäaika päättyy ensi heinäkuun ja vuoden 2019 välillä.

Jos alueen bussiliikenne ei toteudu lipputulojen varassa, viranomainen voi ostaa liikennepalveluja. Hankinnat pitää kilpailuttaa.

Markkinaehtoista liikennettä ei saa tukea verorahoin.

Linja-autoliikennemarkkinat avautuvat. Halpabussiyhtiö OnniExpress avaa uusia reittejä heti heinäkuussa.

Kaupunkiseuduilla valmistellaan uutta yhtenäistä lippu- ja maksujärjestelmää.

JARNO ARTIKA

Puumalalaiselta kuljettajalta Teemu Viisaselta eivät työt sentään lopu, vaikka heinäkuun jälkeen moni tuttu ajoreitti jää historiaan. Perjantaina hän ajoi vielä Liperistä Heinäveden Vihtariin saakka.

”Huonointa Pohjois-Karjalassa liikennejärjestelyt”

LIPERI (MT)

Pian lakkautettavalla Joensuusta Liperin kautta Vihtariin kulkevalla linja-autovuorolla riittää puhetta julkisesta liikenteestä ja varsinkin sen surkeudesta.

”Minulla on 12 vuoden kokemus Pohjois-Karjalassa asumisesta, ja ehdottomasti huonointa täällä ovat liikennejärjestelyt. Kuljettajat kyllä ovat erinomaisia”, sanoo eläkeläinen **Terttu Rönty**, joka käy yhdestä kahteen kertaa viikossa Joensuusta Liperissä – ja aina linja-autolla.

”Aikataulut, jos niitä ylipäätään on, eivät ole missään näkyvillä. Aikoinaan oli yksi VR:n työntekijä Joensuussa, joka tunsi myös linja-autojen aikataulut. Häneltä piti juosta kysymään, milloin bussi lähtee”, Rönty moittii Matkahuollon huonoa tiedotuspalvelua.

Mitä sitten, kun tämä alkuiltapäivän vuoro elokuun alusta lukien lakkaa?

”Minulle äärimmäisen tärkeitä ovat kaikki linja-autovuorot, muuten joudun turvautumaan naapuriapuun tai omien poikien kuljetuksiin”, Salokylältä kyytiin hypännyt **Annaliisa Pussinen** vakuuttaa, eläkeläinen hänkin.

Hän joutuu käymään Liperissä terveyskeskuksessa verikokeissa kerran kuukaudessa, eikä sopivaa bussivuoroa ole nykyiselläänkään ollut. Saati sitten, kun vuoroja vielä vähennetään.

”Ainakin kiertävä taksi pitäisi Liperiin saada meitä autottomia varten”, Pussinen toivoo.

Kouluaikaan vilkkaampaa

Ylämyllyn taajamassa bussia odottelemasta tavoitettu 17-vuotias **Outi Puhakka** tuumii, että ilman tätä vuoroa yhteyksien väliin jää yli neljän tunnin tauko.

Hän käy 14 kilometrin päässä kirkonkylässä usein siskonsa ja kavereidensa luona. Tällä kertaa matkan syy oli siskon kissanhoito.

Soisalon Liikenteen kuljettaja **Teemu Viisanen** on myös sitä mieltä, ettei kyseistä vuoroa kannattaisi lakkauttaa, koska Joensuun ja Liperin välillä saattaa kouluaikaan matkustajia olla usein jopa 30. Tällä kertaa heitä on vain kymmenkunta.

”Heinäveden Vihtariin taas matkustaa kesäaikaan mökkiläisiä ja lomalaisia”, Viisanen tietää.

Hänen omaa työtilannettaan Itä-Suomesta lakkautettavat linjat eivät hetkauta, koska ajovuoroja on myös lisätty Varkauden suuntaan.

LIISA YLI-KETOLA

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Paska homma

Valtioneuvoston käsittelyyn tuleva nitraattiasetus on nykymuodossaan hylättävä. Valmisteluun on käytetty aikaa, mutta tuloksena on silti kelvoton esitys, joka vaarantaa sekä maatalouden kilpailukyvyn että ravinteiden kierrätyksen kestävällä tavalla.

Arvokkaan ravinneaineen eli karjanlannan käyttöä peltoviljelyssä ollaan vaikeuttamassa. Lannan syyslevitystä rajoitetaan, vaikka sääolosuhteet ovat silloin usein parhaat mahdolliset.

Mahdolliset ympäristöriskit voidaan poistaa nykyteknologialla ja hyvällä viljelykäytännöllä. Tiukasti kalenteriin tuijottava säätely on kiusantekoa.

Tämän lisäksi lannan varastointiin ja käsittelyyn vaaditaan suuria muutoksia ja lisäkustannuksia. Myös kirjanpitovelvollisuutta laajennetaan aloille, joihin asetus ei edes liity. Karjanlantaa käsitellään kuin haitallista ympäristömyrkkyä.

Asetus on valmisteltu ympäristöministeriössä. Poliittinen ohjaus on ollut ilmeisen tiivistä. Toimenpiteiden taloudellisia vaikutuksia maatiloille ei ole tutkittu. Politiikka on jyräämässä talouden yli.

Samalla tapaa olemattomia ovat myös arviot toimenpiteiden ympäristöhyödyistä. Se on kuitenkin selvää, että asetus ei läpäisisi minkäänlaista kriittistä arviota hyötyjen ja kustannusten suhteesta.

Selvää on myös se, että toteutuessaan asetus lisäisi hallinnon kustannuksia ja viljelijöitä rasittavaa byrokratiaa.

Hyökkäys karjanlantaa kohtaa on niin raju, että loogisuuskin on hämärtynyt. Mikäpä muutoin selittää sen, että vaatimukset kuivan lannan aumaukselle ovat kireämmät kuin orgaanisille lannoitevalmisteille.

MTK on esittänyt lukuisia perusteltuja korjausesityksiä asetukseen. Parannuksia ei ole juurikaan tehty. Ympäristöhallinto on kuuro maatalouselinkeinon äänelle ja sokea maatilojen arjelle sekä uuden teknologian mahdollisuuksille.

Edes ympäristölainsäädännön tavoitteena ei saa olla maatilayritysten talouden ja toimintamahdollisuuksien tuhoaminen. Maatalouden ympäristönsuojelun on lähdettävä siitä, että samanaikaisesti luodaan kannustimet hyvään ympäristönhoitoon ja tuottavaan sekä kannattavaan maatalouteen.

Ravinteiden kierrätykseen perustuva maatalous on ratkaisu maailman ruokaturvaan ja kestävään kehitykseen. Suomen on kuljettava teknologian kärjessä eikä säätelytalouden takapajulana. Osaavat maatalousyrittäjät tarjoavat huikeita mahdollisuuksia.

JUHA MARTTILA on MTK:n puheenjohtaja.

juha.marttila@mtk.fi

POLITIIKASTA LYHYESTI

SDP ja Koskinen eri linjoilla Metsähallituksesta

SDP:n kansanedustajat **Johanna Ojala-Niemelä** ja **Tytti Tuppurainen** torjuvat maa- ja metsätalousministeri **Jari Koskisen** (kok.) kritiikin epäjohdonmukaisesta linjasta metsähallituslain valmistelussa.

”Kummallisen kovakorvaista porukkaa on ministeriössä, kun korkean tason lakiasiantuntijoiden puoltama malli ei heille kelpaa. SDP:llä on asiaan vain yksi viesti: Metsähallitus voidaan organisoida myös ilman yhtiöittämistä”, he kirjoittavat kannanotossa.

Heidän mukaansa Metsähallituksen yhtiöittämisestä ei ole sovittu hallitusohjelmassa. Koskinen arvosteli demareita lauantaina Etelä-Suomen Sanomissa.

Vehviläinen peruisi tievaraleikkaukset

Kansanedustaja **Anu Vehviläinen** (kesk.) vaatii, että 100 miljoonan euron leikkaukset perusväylänpidon määrärahoihin perutaan niin sanotuissa minihallitusneuvotteluissa.

Hän kiirehtii myös Valtion Infra Oy:n perustamista, jotta valtio voisi jaksottaa pidemmälle aikavälille osan liikennehankkeiden rahoituksesta.

Näin saadaan budjettirahoitukseen väljyyttä perusväylänpidon turvaamiseksi, aiempi liikenneministeri perustelee.

Rinne ja Vapaavuori väittelivät elvytyksestä

Uusi valtiovarainministeri **Antti Rinne** (sd.) toisti lauantaina vaatimuksensa elvyttävästä tukipaketista sekä veropoliitiikan muutoksista. Hänen mukaansa tieverkoston ja homekoulujen korjaamiseen on käytettävä valtion rahaa.

Elinkeinoministeri **Jan Vapaavuori** (kok.) muistutti, että valtio ottaa tänä vuonna noin 7 miljardia velkaa. Rinteen ehdottamat toimet lisäisivät sitä lähes 5 prosenttia.

Ministerit väittelivät Hämeenlinnassa Poliittisen puheen päivä –tapahtumassa.

Kansalaisaloite seksirikoksista

Uusi kansalaisaloite vaatii kovempia rangaistuksia seksuaalirikollisille. Nyt lapseen kohdistuvasta seksuaalirikoksesta voi alimmillaan selvitä sakoilla, eikä rikosrekisteriin jää merkintää. Asiasta uutisoivat maakuntalehdet Välisuomalaisen sunnuntaisivuilla.

Aloitteen käynnisti Mannerheimin lastensuojeluliiton Lahden yhdistys.

Poliisi törmää jatkuvasti seksuaalirikosten uhreihin verkossa, jossa aloitteen mukaan nuorille suorastaan tuputetaan seksuaalisviritteistä keskustelua.

Pertti Torstila johtaa SPR:ää

Suomen Punaisen Ristin uudeksi puheenjohtajaksi on valittu **Pertti Torstila**. Hän jäi keväällä eläkkeelle valtiosihteerin virasta ulkoministeriöstä, jossa hän työskenteli yli 40 vuotta virkamiehenä ja diplomaattina.

Torstila aloitti Punaisen Ristin vapaaehtoisena jo koulupoikana Hämeenlinnassa. Nykyisin hän asuu Helsingissä.

UUTISTAUSTA

Kuin kolme marjaa?

Uusi nousu, Maanläheinen tekijä vai Priima työnainen?

Jos joku kuvitteli, että uuden puheenjohtajan valinta on kokoomuksen sisäpiirille helppo asia ja lopputuloskin ihan selvä, erehtyy.

Olen keskustellut useiden puoluekokousedustajien kanssa – lukeudun heihin itsekin – ja voin vakuuttaa, ettei ehdokkaiden laaja kampanjointi ole vain mediatemppu.

Tulevan puheenjohtajan nimeä tiedä vielä kukaan. Tai tietää toki: se on **Paula Risikko**, **Alexander Stubb** tai **Jan Vapaavuori**.

Kysymys ei ole vain nais–mies-, Helsinki–muumaa-, esiintymis–asiaosaaja-kysymyksestä tai kandidaatin kannasta tasavertaiseen avioliittolakiin. Kyseessä on myös henkilövaali.

Olisi liian helppoa ajatella, että naiset äänestävät naista ja toisella kierroksella vastakkain olisi nainen ja toinen miehistä.

Sisäpiirin mielestä jokainen kandidaatti on kelvollinen ja siksi kisakin on tasainen. Suurin yllätys olisikin, jos toista äänestyskierrosta ei tarvittaisi.

Millä eväillä kokousväki sitten päätöksensä tekee?

Joku varmaankin vakaalla aatteenpalolla, mutta moni pelkällä perstuntumalla ja vaistolla, joka ei tunnetusti petä. Piiloviestintä voi vaikuttaa: Vapaavuori on kampanjoinut kahviloissa, Stubb baareissa ja Risikko Hakaniemen torilla.

Väki miettii tietenkin sitä, kuka istuisi parhaiten pääministeriksi. Virka voi olla pätkävirka, jos valittava onnistuu tärvelemään gallupsuosion kymmenessä kuukaudessa.

Pääministeriltä vaaditaan nopeita hoksottimia, uusien asioiden omaksumiskykyä, erilaisten mielipiteiden sietokykyä, pelisilmää ja kompromissikykyä.

Risikko lisäisi tähän varmaankin maakuntien Suomen ymmärtämisen, Vapaavuori pitkän ministerikokemuksen ja Stubb Eurooppa- ja kielitaidot.

Toiseksi kokoomus valitsee itselleen puheenjohtajaa, jonka pitäisi saada kannatus vähintäänkin säilymään. Sen voi tehdä kuka tahansa heistä osaamisellaan tai persoonallaan tai vaikka sillä, että maailmantalous lähtisi yhtäkkiä nousuun.

Stubb muistuttaa mielellään, että hänen kansansuosionsa näkyi valtakunnallisten eurovaalien tuloksessa. Oma väki tuntuu epäilevän asiaosaamista ja tiukkoja Nato- ja talouslinjauksia.

Myös Risikon rasitteeksi on mainittu kapea osaaminen. Plussapuolella ovat naiseus, ei-helsinkiläisyys ja miehistä poikkeava sosiaalipehmeys. Joidenkin mielestä olisi kutkuttavaa tarjota ensi kevään pääministerikisassa nainen Rinteen, **Juha Sipilän** (kesk.) ja **Timo Soinin** (ps.) vaihtoehdoksi.

”Maanläheinen” Vapaavuori taas osaa asiat ja on Stubbia maltillisempi linjauksissaan. Hän muistuttaa tehneensä paljon maakuntien elinkeinojen eteen ja torjuneensa jättimarketteja, mutta Sipoon ”ryöstö” asuntoministerinä voi närästää maakuntien väkeä.

Joku valitsija saattaa miettiä seuraaviakin siirtoja: haluaako lähettää EU-parlamenttiin Stubbin sijasta **Petri Sarvamaan** ja Uudenmaan piirin mojovan äänipotin eduskuntavaaleissa?

Uusi pääministeri joutuu ensi töikseen päivittämään hallitusohjelman. Kisaa ei silti pidetä pelkkänä vastaparin hakemisena SDP:n **Antti Rinteelle**, joka taatusti janoaa neuvotteluvoittoja.

Tosin mieleen on tullut, että kun SDP rypee kannatusalhossa ja keskustan tähti on laskenut, minihallitusneuvotteluiden kriisiytyminen ja uudet vaalit antaisivat uudelle pääministerille puhtaan alun. Tätä tuskin nähdään.

EIJA MANSIKKAMÄKI

eija.mansikkamaki@mt1.fi

”Ammoniakkipäästöistä lisäselvitys”

Maa- ja metsätalousvaliokunnan keskustalaiset kansanedustajat **Lasse Hautala**, **Timo Korhonen** ja **Jari Leppä** ovat jättäneet valiokunnan lausuntoon eriävän kannan koskien EU:n kaavailemaa ammoniakin päästökattoa. Hallituksen mukaan Suomi voisi hyväksyä päästökaton, jos vähennyksistä tehdään ensin vaikutusarviot.

Kolmikko vastustaa MTK:n tavoin päästökattoa, koska se lisäisi karjatilojen kustannuksia tuntuvasti (MT 6.6.).

”Tarvitsemme lisää mittaustuloksia, jotta ilmasto- ja maaperäolomme ja niiden ammoniakkia vaimentava vaikutus tunnistetaan”, kolmikon kannanotossa todetaan. MT